

شورای عالی بیمه در چهارصد و چهل و هفتمین جلسه خود، با توجه به قانون تاسیس موسسات بیمه غیردولتی مصوب ششم شهریور ۱۳۸۰ مجلس شورای اسلامی و در اجرای ماده ۱۷ قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری ضوابط تاسیس و فعالیت موسسات بیمه غیردولتی را مشتمل بر ۲۱ ماده و ۱۱ تبصره به شرح زیر تصویب نمود:

ضوابط تاسیس و فعالیت موسسات بیمه غیردولتی

ماده ۱- کلمات و اصطلاحات مورد استفاده در این آیین نامه با تعاریف زیر بکار رفته‌اند:

الف- قانون تاسیس: قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری مصوب سال ۱۳۵۰ و اصلاحات بعدی آن.

ب - بیمه مرکزی: بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

پ - موسسه بیمه: موسسه‌ای است که بر اساس قوانین و مقررات مربوط و ضوابط این آیین نامه از بیمه مرکزی پروانه فعالیت دریافت نموده باشد.

ت - موافقت اصولی: موافقت با درخواست تاسیس موسسه بیمه که پس از اخذ مصوبه مجمع عمومی بیمه مرکزی به منظور تشکیل پرونده ثبتی و پذیره‌نویسی سهام صادر می‌شود.

ث - پروانه تاسیس: موافقت با ثبت موسسه بیمه در مرجع ثبت شرکتها که بیمه مرکزی پس از تایید طرح اساسنامه و انتخاب اولین مدیران و بازرس یا بازرسان در مجمع عمومی موسس و در صورت احراز شرایط لازم براساس موافقت اصولی، صادر می‌کند.

ج - پروانه فعالیت: مجوز فعالیت موسسه بیمه در یک یا چند رشته بیمه‌ای که بیمه مرکزی صادر می‌نماید.

ح - کارکنان کلیدی و عملیاتی موسسه بیمه: کارکنان موضوع بندهای (۳) و (۴) ماده ۱ آیین نامه نحوه احراز صلاحیت کارکنان کلیدی و عملیاتی موسسات بیمه (شماره ۹۰) و اصلاحات بعدی آن.

ماده ۲- تشکیل موسسه بیمه صرفاً به صورت «شرکت سهامی عام» ایرانی یا «شرکت تعاونی سهامی عام» ایرانی که

سهام آن با نام بوده و با رعایت قانون تاسیس و طبق قانون تجارت به ثبت رسیده باشد، امکان پذیر است. تاسیس موسسه بیمه به صورت «شرکت تعاونی سهامی عام»، مقررات ماده (۱۲) «قانون اصلاح

آیین نامه شماره ۱۰۰
ضوابط تاسیس و فعالیت موسسات بیمه غیردولتی

شورای عالی بیمه

برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی - مصوب مجمع تشخیص مصلحت نظام به تاریخ ابلاغی ۱۳۸۷/۰۴/۳۱ مجلس شورای اسلامی» نیز رعایت خواهد شد.

ماده ۳- موسسین موسسه بیمه باید فاقد سابقه محکومیت موضوع ماده ۶۴ قانون تاسیس و یا هرگونه محکومیت دیگری که منجر به محرومیت از حقوق اجتماعی شده است، باشند.

ماده ۴- وزارتخانه‌ها، موسسه‌های دولتی، موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و شرکت‌های موضوع ماده ۲ «قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت» نمی‌توانند جزء موسسین موسسه بیمه باشند.

تبصره ۱- وزارتخانه‌ها، موسسات، نهادها و شرکت‌های موضوع این ماده در مجموع نمی‌توانند بیش از ده درصد در موسسه بیمه سهم داشته باشند.

تبصره ۲- شرکت‌های موضوع تبصره ماده ۴ قانون محاسبات عمومی کشور مشمول حکم این ماده نمی‌باشند. ولی در هر حال مجموع سهام آنها نباید بیش از ۲۰ درصد سهام موسسه بیمه باشد.

تبصره ۳- صندوق‌های بازنشستگی کارکنان شرکت‌ها و موسسات دولتی به استثنای صندوق بازنشستگی کشوری و صندوق‌های بازنشستگی نیروهای مسلح مشمول محدودیت این ماده نمی‌باشند.

ماده ۵- اشخاص حقوقی که وزارتخانه‌ها، شرکت‌های دولتی و موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی در آنها بیش از ۲۰ درصد سهم دارند، نمی‌توانند در مجموع بیش از ۲۰ درصد در موسسه بیمه سهم داشته باشند.

ماده ۶- هر شخص حقیقی یا حقوقی نمی‌تواند بیش از ۲۰ درصد سهام یک موسسه بیمه را داشته باشد. نصاب مذکور در مورد اشخاص حقیقی شامل اقارب نسبی و سببی درجه یک از طبقه اول آن شخص نیز می‌باشد.

تبصره ۱- هر شخص حقیقی و اقارب وی مندرج در این ماده به علاوه اشخاص حقوقی که آن شخص حقیقی و یا اقارب مذکور در آنها بیش از ۲۰ درصد سهم داشته باشند، با رعایت نصاب مندرج در این ماده در

مجموع نمی‌توانند بیش از ۴۰ درصد سهم یک موسسه بیمه را داشته باشند.

تبصره ۲- هر شخص حقوقی به علاوه سایر اشخاص حقوقی که آن شخص به طور مستقیم در آنها بیش از ۲۰ درصد سهم داشته باشد، با رعایت نصاب مندرج در این ماده در مجموع نمی‌توانند بیش از ۴۰ درصد

سهم یک موسسه بیمه را داشته باشند.

